

תת"ע 12095/07/19 - מדינת ישראל נגד אליזה שדה

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 12095-07-19 מדינת ישראל נ' אליזה שדה
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אליזה שדה

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שבעת שנהג הוא ברכב פרטי תוצר טויוטה בכביש מספר 20 (איילון) ק"מ 14 מדרום ובעת שהרכב היה בתנועה אחז הוא או השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28 (ב) (1) (א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר עידו גפן (ע.ת.1) אשר במסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לראיה שהוגשה (ת/1), לעדויות שנשמעו בפני והתרשמתי הישרה מהן וכן לתוכן סיכומי הצדדים, הינה שהתביעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם בכתב האישום וכי דינו לפיכך להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא היתה מחלוקת בפי הנאשם על כי אכן נהג הוא במיקום, בכיוון ובמועד כפי שציין השוטר בת/1.

המדובר היה באירוע בשעת בוקר (09:10) ולא קמה כל טענה לקושי כלשהו בראות או בטיב ובקרבת התצפית של השוטר.

השוטר תיאר בדו"ח את מיקומו שלו ואת מיקום רכב הנאשם כשהוא (השוטר) רוכב על אופנוע בקרבה רבה לרכב הנאשם (נתיב לצד נתיב) וכיצד ראה השוטר דרך חלון שקוף ימני קדמי של רכב הנאשם כי הנהג דן אוחז בידו הימנית בטלפון נייד שהיה מונח אותה עת מימין לרגלו הימנית של הנהג ומבטו של הנהג מופנה מטה אל הטלפון הנייד.

והנה, לא אחר מאשר הנאשם עצמו, העיד בפני בית המשפט בדיון ההוכחות בתיק זה שנהג הוא שם כאמור בנתיבי איילון וזאת כאשר לדבריו הטלפון הנייד שלו מונח על ירך ימין שלו וכך לדבריו נהג הוא שם כאמור ועשה לדבריו שימוש ב"ווז" וזאת מן הטעם שעובר לנהיגתו באיילון נפל לו לדבריו מתקן הטלפון וכך בחר הוא לפיכך להניחו במהלך הנהיגה והשימוש בטלפון - דהיינו כאשר הטלפון מונח על רגלו הימנית תוך כדי נהיגה (כך לגרסתו של הנאשם הנכבד).

גירסה זו של הנאשם מחזקת עד מאד במהותה את גירסת השוטר ואת יכולת ההסתמכות על טיב תצפיתו של השוטר.

זאת ועוד : לפי רישומי השוטר תגובתו של הנאשם על אתר היתה כדלקמן (ציטוט):

" הייתי עם וויז, אני צריך להגיע לבית העלמין בנחלת יצחק ולא מכיר את הדרך".

"הטלפון היה מונח פה (מצביע לי על רגלו הימנית)" "החזקתי אותו שלא ייפול". "יש לי מתקן אבל הוא כל הזמן נופל, אני לא סימסתי ולא התכתבתי, אני נוהג לפי החוק".

בעדותו בבית המשפט ניכר כי הכיר למעשה הנאשם בכל פרטי הרישום על אתר מפיו למעט הרישום כי אמר " החזקתי אותו שלא ייפול".

ובכן , עפ"י התרשמותי הישירה מעדות השוטר אינני רואה לקבוע כי טעה בהבחנה בדבר אחיזת הטלפון או טעה ברישום תגובתו הספונטנית של הנהג על אתר.

הנאשם העיד כי נסיעתו באיילון (אגב - ביום ו' בשבוע 09:10 בבוקר) היתה איטית מאד וכי נהג הוא לדבריו " כל כך לאט ולכן הטלפון לא זע ולא נע לי על הרגל ולא הייתי צריך לאחוז אותו" (מתוך עדותו של הנאשם בעמוד 8 לפרוטוקול).

ובכן, ראשית, אם טוען הנאשם כי נהיגתו באיילון היתה כה איטית אזי מחזק הדבר ראשית חיזוק נוסף את העובדה שלשוטר היתה שהות נוחה להביט ולבחון את התנהלותו של הנאשם ברכבו.

שנית - הנאשם בחר שלא לחקור נגדית כלל את השוטר אודות טיב תצפיתו, המרחק בין האופנוע לצד הדרך, החלון

השקוף וכיוצ"ב היבטים מתוך ת/1 אשר מהם עולה בבירור שתצפיתו של השוטר על מעשיו הנהג היתה טובה מאד.

שלישית - הנאשם, בפרטי תגובתו על אתר מחזק את גרסת השוטר אלא שהשוני היחידי בין גרסאותיהם של השניים הוא שהנאשם רק טוען ששתי ידיו היו על ההגה כל העת ושמשכיר הטלפון מצוי על רגלו תוך כדי נהיגה ואילו השוטר טוען כי הנאשם גם אחז בטלפון הנייד בידו הימנית אשר היה מצוי לצד רגלו הימנית והסתכל עליו.

אני נותן אמון כאמור בעדותו של השוטר על כי הנאשם גם אחז במכשיר הטלפון.

אגב, אסביר לנאשם כי נהיגה כאשר מכשיר הטלפון והשימוש בו נעשים כאשר המכשיר איננו מצוי במתקן אלא מונח לו על הרגל של הנהג תוך כדי נהיגה איננה מתיישבת עם המצופה מדרך נהיגה זהירה.

אני מוצא ליתן אמון בגרסת השוטר במלואה וזאת לא רק עפ"י התרשמותי הישירה מעדותו ומכך שאין אף חלק בגרסתו של השוטר שהנאשם הצליח לעורר בה ספק, אלא גם שמעבר לכך, חיזוק מתוך דברי הנאשם עצמו כאמור.

בכל הכבוד, ניסיונו של הנאשם לשכנע כי מכשיר הטלפון המונח לו על הרגל לא יזוז ולא יפול תוך כדי נהיגה וכי לא נדרש היה הוא לגעת במכשיר (כפי שצפה בו השוטר עושה) או להסיח הדעת מן הנהיגה ומן הכביש, הינו ניסיון אשר לא צלח וזאת הן לאור גרסת השוטר שלא נסתרה וכן, בכל הכבוד, בהינתן שכל ישר בניתוח העניין.

בכל הכבוד, אני גם מתקשה לקבל שדווקא באמירה שנרשמה מתוך כל האמירות של הנאשם על אתר על כי השוטר שמע את הנאשם אומר לו "החזקתי אותו שלא יפול" דווקא היא לא התקיימה כביכול (לשיטת הנאשם), בעוד שכל יתר האמירות שנרשמו מפי הנאשם ע"י השוטר נמצאו דווקא מדויקות גם לשיטת הנאשם עצמו.

לסיכום, מדובר באכיפה שנעשתה אגב תצפית קרובה וטובה של השוטר ובאור יום.

מדובר גם בנאשם שבחר לחקור נגדית את השוטר מבלי לעמת אותו כלל בקשר עם היבטי האכיפה (וזאת למרות שביהמ"ש הקפיד להסביר לנאשם היטב את משמעותה וחשיבותה של חקירה נגדית - וראה לעניין זה את המצוי בפרוטוקול).

מדובר גם בנאשם אשר בתגובתו על אתר מכיר למעשה בכל יסודות העבירה וזאת משנותן אני אמון בעדותו של השוטר על כי רשם כהלכה את תגובתו של הנאשם ובכלל זה את התגובה לגבי אחיזת הטלפון "החזקתי אותו שלא יפול".

אי צילומו של האירוע ע"י השוטר איננו מפחית במקרה דנן מעוצמת הראיות המספקת לטעמי שהציגה התביעה בתיק זה.

הדין הוא כידוע כי די אף באחיזת המכשיר . מצאתי כאמור שאחיזה הוכחה בתיק זה.

לאחר כל אלה, ואף לאחר שלקחתי בחשבון שעדות יחידה מצויה בפני מטעם התביעה, מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 5.11.2020 במעמד הצדדים.